

Неспокійний сон

Богдан Рубчак

В сні неспокійнім, скажи, кого ти шукав?
Якого спокійного дня, чиєї руки?
Якої блакиті, яких благодійних трав,
яких богодайних слів, що їх не дали роки?

Брати досягають корон і найчорніших глибин,
летять орати поля найдальших світів,
але ти не приймаєш отих гордовитих годин,
і шепочуть уста : "Я не того від вас хотів".

У жилах кружляють міста, тремтять у очах мости,
нещадно таврує чоло перехрестів сіть,
і вся ніжність світу, що ніколи не пестив ти,
не хоче йти геть. Ранить лезами снів. Болить.